

Rösthallucinationer - inga inbillade hjärnspöken

av Marja S

För några år sedan berättades det i svensk TV, i ett program som hette "Nobelpriset 2003", att några forskare på University of Nottingham hade konstaterat att människor med schizofreni vars hjärna analyserats med magnetkamera uppvisade samma bild vid rösthörande som när friska människor hör vanligt tal. De senaste forskarrönen från England visar alltså på att när man egentligen letade efter annat med hjälp av hjärnskanning upptäckte man helt plötsligt att även "rösthörande" verkligen hörde röster "utifrån". Området i hörselcentra i hjärnan visade utslag och aktiverades under rösthallucinationerna. Av det har man förstått att de verkligen hör röster som kommer utifrån. Det var alltså inte deras inre tankar från det undermedvetna som dök upp, utan det stället i hjärnan som aktiveras när man hör vanligt vardagligt tal utifrån aktiverades också när människor hörde de s.k. rösthallucinationerna.

Jag mejlade till University of Nottingham och fick svar från Dr. Morris som bekräftade detta och han gav mig flera källhänvisningar.¹

Detta bekräftar alltså det Martinus påstått; att de som hör röster påverkas av någons utifrånkommande röst, vare sig det är ett inkarnerat eller diskarnerat (avliden) väsen, dvs. fysiskt synligt eller osynligt andeväsen. Martinus varnar för felaktig meditation och menar att man kan, i sin okunskap om de andliga världarna, dra på sig besättande varelser från mellantillståndet eller den s.k. "skärselden", alltså från det område som energimässigt vibrerar närmast vår egen fysiska värld. Läs gärna Martinusartikeln "[Besatthet](#)" Kosmos nr. 10 från 1990. En sammanfattning kan läsas i min artikel "[Besatthet – vidskepelse eller verklighet](#)".

Några år senare påstår även den svenska psykiatern Dr. Åsa Nilsonne samma sak i ett vetenskapligt program i svensk TV. Hon uttryckte sin förvåning över första gången hon såg en sådan hjärnskanning och resultatet. Henne kontaktade jag också, men hon hade inte tid att svara, meddelade hon.

Ingen verkar däremot ha spekulerat vidare om vad detta kan indikera på. Men för mig var det intressant eftersom forskningsresultatet stödjer och bekräftar Martinus besättelseförklaring.

Det finns knappast någon läkare som idag anser att deras patienter har drabbats av "besatthet". Man kallar det en "psykos". Symtomen förklaras som förvirring, hörselvillor, tankestörningar och vanföreställningar. Någon mer djuplodande andlig förklaring har man inte, trots att många patienter hävdar att det är *verkliga* varelser som pratar i deras huvud. För några år sedan läste jag boken "Jag vill ha en egen måne", av den svenske sångartisten Ted Gärdestads bror, Kenneth Gärdestad. Han och Teds närmaste vänner beskriver Teds psykiska förändring efter att han gått med i den indiske gurun (Osho) Bhagwans rörelse. Ted mediterade med Osho-metoden och bodde på hans meditationscenter i Oregon, USA, under långa perioder på 80-talet.

Här följer korta utdrag ur boken:

" MOT INRE RÖSTER

Ibland dök han (Ted) upp på arkitektkontoret där jag jobbade. Han talade om olika ljud som störde honom. Det kunde vara röster och han sa att det var onda makter som var efter honom och ville honom illa. Jag sa emot honom och sa att det finns inga onda makter bara onda människor. Och du bara tror att du hör de där rösterna. Han blev oerhört arg och sa att antingen tror du på mig eller så har du tagit parti för de onda makterna. Han sa det på ett sånt sätt att jag kände att jag måste passa mig. Jag prövade några gånger till att få honom att inse att de där rösterna bara fanns i hans huvud och att ingen annan hörde dem. Det var ett stort misstag som höll på att kosta mig livet. Han tog ett kraftigt struhtag och höll mig fjättrad. Till slut släppte han taget. Varför han gjorde det vet jag inte men kanske han tyckte om mig.

Det var andra gången någon försökte att strypa mig och jag hade fått nog. Jag måste spela med. Hitta andra sätt att kommunicera. Andra ord som inte ifrågasatte hans upplevelser. Bara delta. Säg att det måste vara hemskt att du blir utsatt för sådana extrema plågor. Fråga vad vi kan göra? Finns det nånting som kan ändra på det som händer? Jag lärde mig att se framåt. Försökte få Ted att hoppas på en förändring. Vi letade efter terapeuter. Jag hade några kontakter. Skulle det passa? Vi diskuterade strategier och psykologi och läste böcker. Vi kontaktade amerikanska "healers". Och oftast försökte jag förleda. Få honom att byta fokus. När spelar ishockeylandslaget nästa landskamp? Vilka tror du blir uttagna? Några proffs? Kommer du ihåg vilket år som Uffe Sterner spelade proffshockey i USA?"

Kenneths fru berättar:

"En gång när jag låg och vilade hörde jag honom komma in trots att dörren var stängd. Ted började prata engelska med djävlar i sitt huvud: 'I'm gonna chop your heads off.' Men Gud, vad är det här?, tänkte jag. Hjälp! Jag blev skräckslagen. Jag vet att han var i knivlådan. Blodet i mina ådror isades och jag låg så stilla och tyst jag kunde. Det var första gången jag misstänkte att Ted var allvarligt sjuk. Sen åkte han iväg till USA igen och jag berättade inte om händelsen för Kenneth. Den var skrämmande, men samtidigt tyckte jag ju synd om Ted. Mitt förhållande till honom förändrades. Ibland var jag rädd för honom."

Brodern berättar:

"Polisen kom och hämtade Ted. Jag undrade om grannarna såg den svartvita Volvon när vi for iväg. Ted var förhållandevis lugn. Jag trodde att han skulle göra motstånd, men han gick skamset mellan de starka polisarmarna mot den väntande bilen. Vi åkte sakta in mot den psykiatriska avdelningen på Karolinska. Inga blåljus, inga sirener, bara ett bultande hjärta av sorg och en förvirrad bror."

[...]

"Det gick inte att diskutera med honom om anledningen till alla ljud och röster. Han var helt övertygad om att det var osynliga krafter som avsiktligt ville skada honom. För honom var de verkliga som fågelsång på våren och havets friska brus. Vi hör det, men kan inte alltid peka på det."

Ted kunde inte få makten över rösterna och 1997, dagen efter midsommardagen, bara 41 år gammal begick han självmord genom att kasta sig framför ett tåg.

Det är en stark bok om ett sökande som förkortade en ung människas fysiska liv.

Har då läkarvetenskapen anammat ett nytt tänkande inom psykos- och schizofrenihypoteserna pga. de nya upptäckterna. Det verkar inte så. Och det tar tid innan tänkesättet förändras och någon börjar koppla ihop detta forskningsrön med ett andligt

tänkande.

Martinus har berättat vid en frågestund i Varnhem 1969-05-26, Sverige, om hur han fick hjälpa några kvinnor med perversa besättande varelser, som hade smickrat in sig hos dem.
<http://kundalini.se/martinus/1969-05-26-Varnhem.mp3>

Som parentes kan jag nämna att upplevelser av våldtäkter av osynliga varelser är vanliga bieffekter bland dem som sysslar med konstlade andliga övningar, vilket naturligtvis upplevs som skrämmande.

Martinus berättar:

"Jag kan inte precis rekommendera att människorna ska ha denna kontakt (genom sanser) med den andliga världen. Men å andra sidan måste man ju också erkänna att det kan äga rum väldigt mycket gott i kontakten med den andliga världen. Det äger ju rum mycket helande till exempel igenom medier. Det har vid flera tillfällen hänt att helande har ägt rum. Men man kan inte rekommendera den vanliga människan att börja med det. Jag har själv varit med om att människor har kommit till mig och varit helt ur balans på grund av besättelse. Och därför bör man inte ha någon kontakt med andliga väsen. Man kan ju inte se dem, människorna kan ju inte se dem. De andliga väsendena kan ju komma som om de var strålande änglar, mycket vackra, och de utlovar stora missioner och så vidare. Sådant har jag varit med om att människor har råkat ut för.

[...] så finns det ju andra fall där man söker upplysningar om framtiden och upplysningar om andra människor och så vidare. Sådant ska man inte göra. Och då kommer det väldigt farligt... hotande in. Jag har varit med om att en kvinna kom en kväll när klockan var elva och var väldigt upprörd. Hon sa: får jag komma in och prata med er? – Ja, det får ni gärna. – Jag har blivit besatt, sa hon. – Är ni besatt? – Ja! Jag har blivit våldtagen fyra gånger idag av en ande. – Våldtagen... det finns väl inget fysiskt... - Jo, det har jag! Jag kan inte arbeta, och jag kan inte gå till doktorn, för då hamnar jag på S:t Hans (mentalsjukhus). – Ja, det bör ni heller inte göra. Ni ska inte gå till en läkare, sa jag, utan ni ska göra vad jag säger.

Den här anden, den hade skrikit åt henne att om du går till Martinus så dödar jag dig. Men hon hade alltså kommit till mig ändå, hon var för övrigt väldigt intresserad av det andliga. Och jag sa till henne: Ni ska ignorera denna ande fullständigt. När den ropar och skriker – den kan inte göra er någonting överhuvud taget. Men för tillfället är ni hypnotiserad av den, och ni är rädd. Den har er helt i sitt våld. Men det måste ni ignorera, ni måste fullständigt känna att ni är en självständig människa. Ni ska inte ta någon hänsyn till den. Och jag sporrade henne oerhört ("stimulerede henne voldsomt op"), och så skulle hon komma tillbaka. Hon måste ju komma tillbaka då och då, hon behövde ju den energin. Och så lyckades hon besegra anden.

Det här med anden, det hade börjat med att hon hade varit tillsammans med några vänner. Och de hade roat sig med att göra en lek där man med bokstäver med andars hjälp kan stava fram meddelanden. Och även det där med automatskrift, där man tar en blyertspenna i handen och sätter den mot ett papper. Då hon kom hem så skulle hon prova det också. Och så snart hon hade satt sig tillrätta var det en hand som grep tag i hennes hand, och så skrev den ett långt stort meddelande. Och detta meddelande var ju väldigt lockande för henne, hon skulle ha en stor mission. Och det stod mycket om hur hon skulle göra, och först och främst skulle hon ha fina underkläder på. Hon skulle ha väldigt fina underkläder, det låter ju också märkligt. Men hon trodde på det. Hon blev ju helt salig vid tanken på vad som skulle kunna tänkas hända.

Och sedan ledde det till att anden helt och hållet fick makt över henne. Då upptäckte hon ju

att det var en pervers ande, att det var en sexuellt pervers ande som hon kommit att bli fullständigt behärskad av och inte kunde komma ifrån. Men sedan kom hon ju ifrån det och så brände hon upp de fina underkläderna. Dem ville hon aldrig använda mer... Men alltså, jag berättar det bara för att sådant kan hända. Och nu är det inte mer än tre veckor sedan en ny dam ringde till mig, och hon var också besatt och hon var också våldtagen. Så då måste jag ju säga samma sak till henne. Nu hoppas jag på att det löste sig för henne. Hon skulle också be till Gud, hon måste ta till bönen, för det är ju den stora kraften som man har tillgång till.

Men det är alltså det man ska vara försiktig med om man ställer in sig på sådant. Men det är ju många människor som utan att veta om det har mediala förmågor. Och då har de mycket lätt för att komma i kontakt med sådana fysiska människor. Men jag rekommenderar att man inte behöver sysselsätta sig med sådant, för det är inte vägen. Det är inte den vägen vi ska gå. Spiritismen är ju ett livstillstånd vi kommer till efter döden. Att söka kontakt med det här på det vakna planet, det ska man inte göra. Att det finns sådan kontakt, och att det har startats sådana cirklar och de gör en del gott, det kan man ju inte ha något emot bara de håller sig till detta goda. ... Men det krävs inte hög moral eller moralisk utveckling för att ha mediala förmågor. Därför är det många medier som är falska. De ljuger. De hittar på att säga det eller det, de kan säga att det är andar, och anden säger att du ska göra det och det, vilket kan vara helt osant. Och det är ju inte heller lätt för människorna att kontrollera. Det är alltså ett väldigt farligt fält att komma in på om man inte har kunskap om de här tingen.

Därför: om man håller sig till sin bön och till sitt vardagsliv och till att utveckla sin ande i riktning mot människokärlek och så vidare så färdas man på den rätta vägen. Jag vill inte säga att det är syndigt eller att man inte ska göra det, för som jag sa förut så sker det mycket helande, det sker ju mycket gott igenom spiritismen, men det sker också mycket ont. Och det har jag nu visat genom exempel, att det kan ske sådant ont. Det kan ske med människor som inte vet om de har mediala förmågor, och som plötsligt kan bli behärskade av en sådan ande.

Nu är dessa inte de enda. Det har varit många andra människor som varit besatta som har kommit till mig, men det var inte till den graden. Det var ju människor som lätt kunde komma ur det. Men man kan räkna med att det är en stor procent av de människor som ligger på mentalsjukhus – dem skulle man kunna tala med och få ut ur den illusion de befinner sig i. De är inte alls sinnessjuka, utan de borde få veta att de är besatta av andar. Det är andar som talar genom dem, det är inte de själva.

Därför är det en stor fara med att komma in på dessa områden. Och det sägs ju också att man inte ska tala med de döda, det säger ju Bibeln också. Men det behöver man inte ta så... Men vi såg ju också att Saul sökte upp ett sådant medium för att få reda på hur det skulle gå. Och Saul fick höra att han inte borde fråga de döda, men i alla fall fick han veta att han skulle dö nästa dag, och så vitt jag minns stupade han i slaget.

Men jag vill också säga att det kan komma mycket gott ut av det om man är kvalificerad till det, och stark nog för det och kan skilja på andarna. Då kan det ju inte vara någon fara, om man kan göra något gott av det och hjälpa andarna på den andra sidan. Men kan man inte det... man ska aldrig delta i det för nöjes skull, bara för skojs skull. Det ska man inte."

Martinus menar att så småningom, när läkarvetenskapen börjar erkänna att det finns en andlig värld, kan läkaren med hjälp av ett seriöst och verkligen kunnigt medium ta kontakt med det besättande väsendet och på det viset försöka få denne att släppa taget, vilket ju inte är helt riskfritt. Mediet är ju i farozonen att själv bli besatt av den besättande osynliga varelsen.

Vad man själv kan göra för att befria sig från "rösterna", om man får hjälp till att förstå sin "sjukdom", är att ignorera dessa röster helt och hållet. Så fort man hör något eller märker något obehagligt runt sig skall man, enligt Martinus, rikta in sin tanke på Gudomen och säga: *"Fader, var hos mig!"*. Det intressanta här är att Martinus uppmanar oss att bli självständigt fungerande individer även på detta område. Han drev inte ut andarna ur sina hjälpsökande, utan uppmanade dem till att bli starka och återta herraväldet över "sitt hus" igen, dvs. sina egna tankar och handlingar, vilket är det enda som ger bestående själslig sundhet i det långa loppet. Jesus, i sin tur, utförde mirakler för den tidens människor som ännu inte var så långt komna i självständigt tänkande, genom att driva ut de onda andarna helt öppet inför folkförsamlingar. Men även han gjorde det med sin Faderns hjälp för han svarade sina kritiker: *"Om det åter är med Guds Ande som jag driver ut de onda andarna, så har ju Guds rike kommit till eder."* Och han ställde dem frågan: *"Hur skall någon kunna gå in och plundra en stark man på vad han äger om han inte först binder honom?"* Matt. 12:29.

Det gäller alltså att var herre i sitt eget hus och inte låta dörren stå öppen för vem som helst. Något att tänka på i dessa tider när man sätter stor tilltro till olika gurun, medier och terapeuter som menar sig av egen kraft rena människors hus eller sinnen från hemsökelse och själslig besatthet. Enligt svenska Nationalencyklopedin betyder besatthet *"ett alternativt medvetandetillstånd som upplevs vara en följd av främmande andars, demoners eller gudomars övertagande av människans personlighet."*

Viktigt är då att påpeka i detta sammanhang är att Martinus menar att det inte finns några "demoner", utan att *alla* varelser som nu vistas på det andliga planet har tidigare även vistats på det fysiska planet. Men alla människor som "dör" är inga "änglar" utan har olika bindningar och begär kvar på det fysiska planet och söker därför redskap, dvs. människor, till att utföra saker för dem som t.ex. hämnd, brott, mord etc. Eller att de inte kan bli kvitt sina begär efter alkohol, droger med mera. Om man inte har kunskap om de kosmiska lagarna kan man öppna sig för sådana mörka besättande diskarnerade andar genom att t.ex. meditera på ett felaktigt sätt, vilket betyder att man släpper kontrollen över sitt tankeliv. Ljus besättelse är däremot mer ovanlig eftersom de mer kärleksfulla människorna snabbt lämnar det andliga mellantillstånd varifrån besättelse kan äga rum på det fysiska planet, menar Martinus. De drar snabbt vidare till högre områden på det andliga planet efter att ha lämnat det fysiska livet. Dessutom är inte tankepåverkan, besättelse, av andra människor något som ligger för en högt utvecklad mer kärleksfull människa. De känner ju till "den fria viljan" och att alla behöver utvecklas till fullkomning i sin egen takt. Utan viskningar och påverkan från andevärlden.

Publicerad i den danska tidningen "Den Ny Verdensimpuls" 2011 nr 2
© Kundalini Network Sweden 2010 All rights reserved

ⁱ "Spatial and temporal mapping of neural activity associated with auditory hallucinations." [http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(98\)05923-6/fulltext](http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(98)05923-6/fulltext) B.R. Lennox, S.Bert, G. Park, P.B. Jones and P.G. Morris, Lancet 353 (9153), 644 (1999).
"The functional anatomy of auditory hallucinations in schizophrenia."
B.R. Lennox, S.B.G. Park, I. Medley, P.G. Morris, P.B. Jones, Psychiatry Research: Neuroimaging Section 100, 13-20 (2000).